

e-Biuletyn

PNPP w Szczytnie

Nr 1/2019

Fundacja Rozwoju Ziemi Oleckiej

Publikacja współfinansowana ze środków Powiatu Szczytnieńskiego

Szanowni Państwo,

mamy zaszczyt oddać w Państwa ręce numer 1/2019 e-Biuletynie Punktu Nieodpłatnej Pomocy Prawnej w Szczytnie. W niniejszym numerze znajdują Państwo m. in. informacje o tym, kiedy podjąć właściwe kroki prawne, aby pobyt i praca obcokrajowca w Polsce były legalne oraz jaki może być skutek nawet niewielkiego przemytu. Biuletyn ten powstał w ramach realizacji zadania publicznego przez Fundację Rozwoju Ziemi Oleckiej, współfinansowanego ze środków Powiatu Szczytnieńskiego, polegającego na prowadzeniu Punktu Nieodpłatnej Pomocy Prawnej w Szczytnie. W niniejszym wydaniu e-Biuletynu prezentujemy wybrane problemy, z którymi zgłaszają się Państwo do Punktów.

Do prowadzonych przez nas Punktów w Szczytnie, zapraszamy wszystkie uprawnione osoby w godzinach:

- 1. w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie, ul. Marii Konopnickiej 70**
dni robocze 7:30 – 11:30
- 2. w Starostwie Powiatowym, ul. Henryka Sienkiewicza 1**
dni robocze 11:30 – 15:30

Z wyrazami szacunku,

w imieniu Fundacji Rozwoju Ziemi Oleckiej

Andrzej Wojczulewicz – Prezes Zarządu Fundacji

Spis treści:

- 1) Drobnny przemysł szybkim zarobkiem? To się nie opłaca! ..... strona 4
- 2) Pobyt cudzoziemców na terenie RP..... strona 6

Biuletyn opracował Zespół w składzie:

Aplikant radcowski Paweł Wojciechowski,

Aplikant radcowski Viviana Pia Wylonk.

Fundacja Rozwoju Ziemi Oleckiej ul. Wojska Polskiego 13

19- 400 OLECKO

tel. 87 520 21 59

e-mail: biuro@fundacja.olecko.pl strona www: www.fundacja.olecko.pl

Drobny przemyt szybkim zarobkiem? To się nie oplaca!

Nawet jeśli uda się przewieźć towary bez polskich znaków skarbowych akcyzy przez granicę, nie oznacza to, że przemytnik jest bezkarny.

Pan X pozostawał bez stałej pracy od kilku miesięcy. Utrzymywał się z wykonywania dorywczych prac wykończeniowych w branży budowlanej. Skuszony przez kolegę możliwością szybkiego zarobku, spróbował przemycić papierosy z Rosji, aby następnie sprzedać je z zyskiem. Przekroczył granicę na przejściu drogowym w Bezledach. Po rosyjskiej stronie kupił 17 pakietów papierosów, czyli 170 paczek. Za każdą paczkę zapłacił 4,00 złote, czyli w sumie wydał 680,00 zł. Sprytnie ukrył papierosy w przestrzeni bagażowej pojazdu i udało mu się przekroczyć granicę bez większych problemów. Podczas próby sprzedaży towaru na lokalnym targowisku, został przyłapany z siatkami papierosów przez Policję. Jaka kara grozi Panu X? Czy popełniony przez niego czyn jest wykroczeniem czy przestępstwem?

Przemyt papierosów jest jednym z tych czynów zabronionych, które w świetle przepisów prawa karnego skarbowego mogą być kwalifikowane zarówno jako wykroczenie, jak i przestępstwo. Powyższy czyn kwalifikowany będzie jako **wykroczenie skarbowe**. Wartość towaru na rynku rosyjskim to 680,00 zł. Na rynku polskim to około 2.600,00 złotych. Pan X zamierzał sprzedawać papierosy na targowisku po cenie 10,00 zł za paczkę, czyli liczył na około **1.000,00 zł** czystego zysku.

Uszczuplona należność Skarbu Państwa z tytułu nieopłaconych podatków to jednak w tym przypadku aż **4.000,00 zł** (VAT+ akcyza + cło).

Takie sprawy w praktyce zazwyczaj kończą się koniecznością zapłaty wysokiej grzywny. Przepisy mówią, że może ona być wymierzona w granicach od jednej dziesiątej do dwudziestokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia (kwotowo **od 225,00 do 45.000,00** złotych). Ponadto Sąd orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci papierosów i zarządza ich zniszczenie.

W podobnej do opisywanej sprawie Sąd Rejonowy w Przemyślu orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci 4760 sztuk papierosów i skazał przemytnika na karę grzywny w kwocie 2.400,00 złotych.

Wniosek? Chęć szybkiego zarobku może skończyć się koniecznością zapłaty grzywny, która kilkakrotnie przewyższa kwotę, którą w wyniku nielegalnego procederu można zarobić.

Podstawa prawna: art. 7 §1, 54 §3, 86, 49 § 1, §2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 1958 ze zm.)

Wykorzystano orzecznictwo: wyrok Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 25 sierpnia 2015 r. sygn. akt II W 2680/15.

Pobyt cudzoziemców na terenie RP

Coraz więcej Ukraińców żyje i pracuje w Polsce. Jednak niedopełnienie przez nich niezbędnych formalności może skutkować decyzją o zobowiązaniu powrotu do kraju pochodzenia.

Pan Y jest Ukraińcem. Na podstawie paszportu biometrycznego wjechał do Polski i przebywa tu nieprzerwanie od 91 dni. Początkowo zamierzał zwiedzić Mazury – jego przyjazd miał charakter turystyczny. W trakcie pobytu jednak zakochał się w studentce Uniwersytetu Warmińsko - Mazurskiego. Postanowił, że znajdzie pracę i będzie się starał o kartę pobytu. Nie dopilnował jednak bardzo istotnego terminu. Kiedy skompletował wszystkie niezbędne dokumenty i udał się do Urzędu Wojewódzkiego, żeby złożyć wniosek o zezwolenie na pobyt czasowy – okazało się, że przebywa w Polsce nielegalnie od 1 dnia. Nic nie dały tłumaczenia, że obywatel Ukrainy nie znał przepisów, że przecież zgromadził już wszystkie dokumenty, że znalazł legalną pracę, ani że zamierza zamieszkać z ukochaną. Urzędniczka wezwała Straż Graniczną, a cudzoziemiec otrzymał decyzję o zobowiązaniu do powrotu oraz zakaz ponownego wjazdu do Polski na okres 6 miesięcy. Czy istnieje możliwość cofnięcia decyzji ze względu na zaledwie jednodniowe uchybienie terminu?

Niestety przepisy nie przewidują takiej możliwości. Pan Y na podstawie paszportu biometrycznego może wjechać do Strefy Schengen na 90 dni. Jego pobyt był ciągły i nieprzerwany. Dlatego przebywanie w 91 dniu w Polsce stanowi nielegalny pobyt. W tym przypadku pierwszy dzień pobytu liczony jest od dnia fizycznego wjazdu, którego dowodem jest stempel w paszporcie. Tak więc jeśli Y wjechał do RP o godzinie 23:59 dnia 1 września 2018 roku – to ten dzień jest pierwszym dniem jego pobytu, pomimo, że fizycznie trwa tylko 1 minutę. 2 września to już drugi dzień pobytu itd.

W takich sytuacjach organ uprawniony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu określa termin dobrowolnego powrotu, który wynosi od 15 do 30 dni, liczonych od dnia doręczenia decyzji. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen oraz określa się okres tego zakazu, który wynosi od 6 miesięcy do lat 3. Decyzję tę odnotowuje się w paszporcie cudzoziemca. Organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, informuje pisemnie cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o podstawie prawnej wydania decyzji oraz poucza go, czy i w jakim trybie służy mu odwołanie od decyzji. Jeśli Panu Y zależy tylko

na pobycie w Polsce, może w ciągu 14 dni złożyć takie odwołanie i czekać na jego rozpatrzenie w RP. Ze względu na rozległe procedury urzędnicze, rozpatrzenie może zająć nawet rok. Niestety w tym czasie cudzoziemiec nie może podjąć legalnej pracy w Polsce. Najrozsądniejszym rozwiązaniem w tym przypadku wydaje się opuszczenie kraju w nakazanym terminie i zawniaskowanie o cofnięcie zakazu ponownego wjazdu. Należy wtedy wskazać, że Y wykonał obowiązki wynikające z decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub jego ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione okoliczności, zwłaszcza ze względów humanitarnych.

Wniosek? Nieznajomość prawa szkodzi! Nawet niewielkie uchybienie terminu doprowadziło w tym przypadku do bezwzględnych decyzji administracyjnych. Planując pobyt i pracę za granicą, należy jak najszybciej zaznajomić się z przepisami, jakie obowiązują w danym kraju. Niezbędne informacje w różnych językach znajdziemy między innymi na stronach rządowych, np. oficjalnej stronie Urzędu ds. Cudzoziemców: <https://udsc.gov.pl/>

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach (tj. Dz. U. 2018 poz. 2094 ze zm.), Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (tj. Dz.U. 2019 poz. 147 ze zm.), Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (*Dziennik Urzędowy L 081, 21/03/2001 P. 0001 – 0007*).